

Пророкъ Данаилъ.

Това било отдавна, шестотинъ години прѣди Рождество Христово. Въ Вавилонското царство живѣлъ мѣдрия благочестивъ пророкъ Данаилъ. По онова врѣме въ оная земя само той вѣрвалъ въ истиннаго Бога, а всички вавилонци не вѣрвали, че има Богъ на небето и се покланяли на разни богове, които си правяли отъ злато и сребро. Такива богове се наричатъ *идоли*.

Всички разбрани хора обичали и почитали пророкъ Данаила поради неговата мѣдростъ, справедливостъ и чудесата, които той можалъ да прави. Особено царетъ го много обичали; затова и пророкъ Данаилъ билъ единъ отъ първитъ хора въ Вавилонското царство. Не го обичали само голѣмцитъ, защото му завиждали.

Еднѣжъ вавилонский царь, Дарий I-ий, издалъ заповѣдь, щото тридесетъ дни всичкитъ хора отъ царството му да се не покланятъ на никакъвъ богъ: да се покланятъ само на царя. Заповѣдта казвала още, че който не прави това, ще бѣде хвърленъ въ звѣрницата да го раскъсатъ лѣвоветъ. Всички послушали царското слово, само единъ пророкъ Данаилъ не искалъ да отдава на царя божески почести. Нито еднѣжъ той не му се поклонилъ като на Бога. Завистниците на Данаила донесли за това на царя и поискали да се хвърли пророкътъ въ звѣрницата да го раскъсатъ лѣвоветъ.

Царътъ, като обичалъ твърдѣ много Данаила, искалъ да му прости. Но клеветниците захванжли да укоряватъ и царя, че не изпълнява това, което е казалъ. Най-послѣ царя заповѣдалъ да го хвърлятъ въ дълбоката яма при лѣвоветъ...